

Trăiască scumpa noastră patrie, Republica Socialistă România!

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Anul XIX
XXIV Nr. 5656

Sîmbătă
30 decembrie
1967

4 pag. 25 bani

Steagul roșu

Organ al Comitetului orașenesc Petroșani al P.C.R. și al Sfatului popular orașenesc

În dimineața zilei de 29 decembrie, la Palatul Marii Adunări Naționale, într-o atmosferă sărbătorească, deputații născuți în țara noastră s-au întrunit în sesiune jubiliară consacrată celei de-a XX-a aniversări a proclamării Republicii.

Stema Republicii domina întreaga încălțare. Sub revărsarea bogată de lumini ea strălucea în reflexe aurii.

În această sală, unde în urmă cu două decenii, Adunarea Deputaților proclamă Republica, se află mulți dintre cei ce au luptat pentru pregătirea și împlinirea actului de însemnătate istorică în viața țării și a poporului român, în dezvoltarea victorioasă a României pe calea socialismului. Sînt prezenți la jubiliara înfăptuire reprezentanții aleși ai națiunii, muncitori și țărani, savanți de seamă, conducători de fabrici și uzine, cadre didactice, lucrători ai agriculturii de stat, militari, cunoscuți oameni de artă.

Iau parte numeroși invitați, membri ai C.C. al P.C.R. și ai guvernului, conducători ai institu-

țiilor centrale și organizațiilor obștești, oameni ai muncii din întreprinderile și instituțiile bucu-reștine, reprezentanți ai vieții științifice și culturale, generali și ofițeri superiori.

Sînt de față șefii ai misiunilor diplomatice acreditate la București.

Asistă, de asemenea, ziariștii români, corespondenți ai presei străine.

Ora 12. Sosec conducătorii partidului și statului. Întreaga asistență îi întâmpină cu puternice și îndelungi aplauze.

În loja din dreapta incintei au luat loc tovarășii: Nicolae Ceaușescu, Ion Gheorghe Maurer, Gheorghe Apostol, Alexandru Bîrlădeanu, Emil Bodnăraș, Chivu Stoica, Alexandru Drăghici, Paul Niculescu-Mizil, Ilie Verdeț, Maxim Berghianu, Florian Dănilache, Constantin Drăgan, Janos Fazekas, Gheorghe Rădulescu, Leonte Răutu, Vasile Vilcu.

(Continuare în pag. a 2-a)

1947-1967

ȘEDIȘTA JUBILIARĂ A MARII ADUNĂRI NAȘIONALE CONSACRATĂ CELEI DE-A XX-A ANIVERSĂRI A PROCLAMĂRII REPUBLICII

EXPUNEREA PREZENTATĂ DE TOVARĂȘUL ION GHEORGHE MAURER, PREȘEDINTELE CONSILIULUI DE MIȘTRI

Stimați tovarășii,

Poporul român sărbătorește cu inima plină de bucurie împlinirea a două decenii de la nașterea Republicii, remarcabilă victorie în îndărungata sa luptă pentru libertate, democrație și progres social. Făurirea Republicii a însemnat realizarea năzuinței fierbinți a poporului nostru de a fi singurul stăpîn al destinelor sale, de a se afirma în deplinătatea capacităților creatoare în rîndul popoarelor libere ale lumii.

Instaurarea republicii s-a înscris firesc pe coordonatele procesului revoluționar declanșat de insurecția armată de la 23 August 1944, act inaugural al epocii glorioase, bogate în transformări innoitoare și mari înfăptuiri, strălucit încununat prin victoria deplină și definitivă a socialismului și proclamarea Republicii Socialiste România.

Întruniri în această sesiune jubiliară, deputații Marii Adunări Naționale, unii dintre ei participanți la actul istoric de acum douăzeci de ani, aduc, împreună cu întregul popor, prinos de cinstire înaintașilor, taturor celor care prin lupta lor fără preget pentru libertate și progres, pentru o Românie prosperă și înfloritoare, au înscris în cărtea de aur a patriei nenumărate pagini de eroism.

Aniversăm proclamarea Republicii în condițiile efervescenței creatoare și avîntului politic generate de hotărîrile Conferinței Naționale a Partidului Comunist Român, care a stabilit direcțiile de perfecționare a conducerii economiei și a întregii vieți sociale, potrivit cerințelor noii etape a desăvîrșirii construcției socialiste. Bilantul insuficient al rezultatelor obținute în ansamblul operei de făurire a noii orînduirii, contururile evoluției viitoare a patriei proiectează într-o lumină și mai strălucitoare semnificația actului revoluționar al instaurării Re-

publicii, pe care îl sărbătorește întregul popor.

Tovarăși,

De-a lungul veacurilor, în pofida grelelor încercări prin care a trecut, poporul român și-a păstrat și afirmat atributele esențiale ale personalității sale, a asigurat prin muncă, nărnicie și talent, dezvoltarea vieții materiale și spirituale în această parte a lumii, și-a apărat ființa națională împotriva dominației străine. Din generație în generație au fost transmise ca o moștenire sacră și îmbogățite valorile de civilizație și cultură, în care s-a înfrumusețat geniul creator al poporului nostru. Forța hotărîtoare a progresului istoric, masele populare — țărani tobagi și liberi, țigovetii, muncitorii, cărturarii — au făcut minunatele tradiții patriotice și revoluționare, au menținut nestinsă iacără dragostea de patrie, au luptat cu abnegație pentru a așeza țara în drepturile ei firești.

În condițiile destrămării feudalismului și dezvoltării capitalismului, ale formării națiunii române și creșterii conștiinței de sine a poporului, luptele pentru emancipare pe toate planurile, pentru constituirea statului național independent, unitar au dominat procesul complex al făuririi României moderne. În acest climat și-a avut geneza ideea unui stat în care puterea să emane de la popor, să fie exercitată de el însuși, potrivit propriilor sale interese. Patriotii luminați ai vremii legau de împlinirea acestui deziderat, cristalizat în conceptul de guvernămînt republican, asigurarea unui regim de stat democratic, care să favorizeze exercitarea drepturilor fundamentale ale cetățenilor, progresul rapid și multilateral al țării, afirmarea națiunii române în condiții de egalitate în concertul european și mondial. Fără a depăși limitele radicalis-

mului burghez, dar exprimînd tendințele obiectiv progresiste ale clasei capitaliste aflate în ascensiune, în plină confruntare cu reacțiunea feudală, revendicarea republicii a fost înscrisă, într-o formă adecvată contextului politic al epocii, în programul revoluției de la 1848, înfrîndînd dezirul masei largi. „Republica — spunea cel mai fervent susținător al ei, Nicolae Balcescu, — este un stat în care oamenii adunăși îngrîșese singuri de soarta lor, fără a-și pune stăpîni pe cap, avînd în lucrarea lor drept regulă dreptăatea și drept țîntă frăția”. În același spirit, pentru aceleași țeluri, au militat C. A. Rosetti, Simion Bărnuțiu, Eftimie Murgu, Cezar Bolliac, Dimitrie Bolintineanu și altele personalități politice și culturale ale acelei epoci.

În evoluția ulterioară a României pe calea capitalismului, relațiile dintre clase au devenit mai complexe, s-a dezvoltat și diversificat viața politică. În sinul burgheziei s-au ivit contradicții; în timp ce o parte a ei se pronunța pentru dezvoltarea industrială, ca suport al progresului economic și social, pentru un cadru politic mai democratic, o altă parte, legată prin interese comune de moșierime, se situa, ca și aceasta din urmă, pe o platformă conservatoare. Contradicțiile din rîndul forțelor sociale dominante au determinat acțiunea cercurilor lor diriguitoare de a înscăuna dinastia de Hohenzollern, menită să constituie un factor de echilibru, să apere interesele regimului burghez-moșieresc, îndeosebi ale aripii celei mai reacționare a claselor exploatare.

Instaurată într-o perioadă cînd probleme vitale, dictate de necesități obiective ale dezvoltării țării — mai ales cucerirea independenței și desăvîrșirea procesului de formare a statului național unitar — nu erau încă soluționate, mo-

narhia a constituit forma de stat în cadrul căreia, prin lupta și eforturile sale, poporul român a rezolvat aceste probleme. Clasele stăpînitoare, în frunte cu monarhia, au folosit în interesul lor roadele acestei lupte pentru a-și consolida pozițiile în societate și a intensifica exploatarea oamenilor muncii.

Vîrf al piramidei sociale a regimului burghez-moșieresc, instituția monarhică a promovat interesele claselor exploatare, și-a leqat numele de spolierea bogățiilor țării, de menținerea României în stare de înapoierie economică, o dată cu așervirea ei intereselor puterilor imperialiste, care afectau grav suveranitatea de stat. Străină de năzuințele și sufletul poporului ro-

mân, monarhia a patronat arbitriul în viața de stat, numeroasele acte de reprimare a răscoalelor țărănești, a luptelor muncitorești, a mișcării revoluționare. Martiriul mililor de țărani uciși în timpul răscoalelor din 1888 și 1907, împușcarea muncitorilor în Piața Teatrului Național la 13 decembrie 1918, la Lupeni în 1929, la Grîvița în 1933 sînt tot atitea acte de acuzare la adresa orînduirii burghez-moșieresc.

Politica antipopulară a monarhiei a alimentat dezvoltarea unui puternic curent republican, care a cuprins personalități eminente ale vieții politice, științifice și culturale, mili-

(Continuare în pag. a 2-a)

SPECTACOL FESTIV

În sala Palatului Republicii Socialiste România a avut loc vineri după-amiază un spectacol festiv prezentat în cinstea aniversării a 20 de ani de la proclamarea Republicii.

La spectacol au asistat tovarășii: Nicolae Ceaușescu, cu soția, Ion Gheorghe Maurer, cu soția, Gheorghe Apostol, Alexandru Bîrlădeanu, Emil Bodnăraș, Chivu Stoica, cu soția, Alexandru Drăghici, cu soția, Paul Niculescu-Mizil, cu soția, Ilie Verdeț, cu soția.

Au fost prezenți membri și membri supleanți ai Comitetului Executiv și secretari ai C.C. al P.C.R., vicepreședinți ai Consiliului de Stat și ai Consiliului de Miniștri, membri ai C.C. al P.C.R., ai Consiliului de Stat și ai guvernului, conducători ai instituțiilor centrale și organizațiilor obștești, oameni de știință, artă și cultură, generali și ofițeri superiori, deputați ai Marii Adunări Naționale, un numeros public.

În sală se aflau șefii ai misiunilor diplomatice acreditate la București și alți membri ai corpului diplomatic.

Apariția în loja oficială a conducătorilor de partid și de stat a fost salutată de întreaga asistență cu puternice aplauze.

Spectacolul — preamînd în vers, cîntec și dans vîrstă de două decenii, a Republicii noastre, decenii în care s-au văzut împlinite năzuințele cele mai scumpe ale poporului român — s-a deschis cu o urare: „Țară scumpă să trăiești”. Este urarea pe care, alături de corul și recitatorii, de pe scenă, o înalță astăzi întregul nostru popor patriei socialiste.

Pe scenă, artiștii evocă apoi momente înscris cu litere de aur în cronică luptelor poporului nostru pentru libertate națională și socială, le fac să vibreze în sală prin vechi cîntece revoluționare, și pa-

(Continuare în pag. a 3-a)

Expunerea tovarășului Ion Gheorghe Maurer

(Urmare din pag. 1)

tanți sociali, având un larg ecou și aderenți în straturile cele mai a-dincă ale poporului. Cu vehemența-i caracteristică, scriitorul N.D. Cocea dezvăluia cupiditatea monarhiei scriind că ea „a supt fără odihnă, fără milă, fără cruțare. A supt prin gurile politicienilor, prin ventuzele tuturor partidelor, prin toate societățile, prin toate uzinele, prin toate domeniile, prin toate apanajele rufe din piinea și din foamea norodului. A supt până la măduvă, până la deznădejde, până la revoltă...“.

Revendicarea Republicii a căpătat un conținut nou o dată cu afirmarea în viața politică a clasei muncitoare, clasa consecvent revoluționară, exponenta intereselor fundamentale ale poporului muncitor. Mișcarea muncitorească și socialistă a legat indisolubil ideile republicane de întreaga luptă de eliberare socială și națională, de desființarea a însăși orinduirii bazate pe exploatarea omului de către om. Constantin Dobrogeanu-Gherea, figură proeminentă a mișcării noastre socialiste, scria în articolul „Socialismul și republica: „Dacă noi vom putea organiza pe muncitori și a-i face să capete stăpînirea politică, dacă prin această stăpînire politică vom putea reuși ca mijloacele de producere, unelte și pămînt, să nu fie în mina unei singure clase, ci în mina națiunii întregi, dacă prin aceste mijloace am pus în nepuință de a se exploata și jefui om pe om... atunci domina burgheziei va dispărea, domnia silniciei și jafului nu vor mai fi, alcătuirea societății de azi va pieri cu toate instituțiile ei...“.

Continuând și ridicînd pe o treaptă superioară tradițiile mișcării democratice și socialiste din perioada precedentă, Partidul Comunist Român, încă de la înființare, și-a înscris pe steagul său țelul cuceririi puterii de către clasa muncitoare, de către cei mulți, exploatați și asupriți, al construirii socialismului.

Exponent al intereselor poporului, partidul comunist a dezvăluit legătura intimă dintre monarhie și regimul burghezo-moșieresc, a subordonat lupta pentru un stat republican democratic, luptei generale revoluționare.

Tovarăși,

Idealul republicii avea să fie împlinit, la un nivel superior celui gândit de înaintașii noștri, de către clasa muncitoare, de către masele largi populare, sub conducerea Partidului Comunist Român, în condițiile create prin actul de la 23 August 1944, moment crucial în istoria contemporană a României, care a dus la eliberarea țării de sub jugul fascist, a deschis larg poporului român calea spre realizarea deplinei independențe naționale, a aspirațiilor sale de democrație și progres social.

(Urmare din pag. 1)

In loja din stînga se aflau membrii Consiliului de Stat.

Președintele Marii Adunări Naționale, tovarășul Ștefan Voitec, a deschis ședința jubiliară.

Întîmpinat cu vîi și îndelungi aplauze a luat cuvîntul tovarășul Ion Gheorghe Maurer, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent al C.C. al P.C.R., președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, care a prezentat Expunerea eu privire la cea de-a XX-a aniversare a proclamării Republicii.

Deputații Marii Adunări Naționale și invitații la sesiunea jubiliară au subliniat expunerea în repetate rînduri cu aplauze puternice. La stîrșit, minute în șir asistența a aplaudat îndelung pentru scumpa noastră patrie, Republica Socialistă România, pentru Partidul Comunist Român, conducătorul și organizatorul tuturor victoriilor noastre, pentru

In situația tragică în care a fost adusă România în timpul dictaturii fasciste și al războiului antisovietic, s-a dezvoltat mișcarea antifascistă, ale cărei forțe de bază au fost clasa muncitoare, țărănimea, intelectualitatea democratică. Această mișcare a cuprins și importante cercuri ale burgheziei, cadre conducătoare ale armatei, care și manifestau deschis adversitatea față de regimul de ocupație și jalul practic de hitleristi. Sub influența mișcării de rezistență, în încercarea de a se diferenția de regimul antonescian și a nu-i împărtași soarta, de a găsi o soluție pentru ieșirea din criza politică provocată de creșterea revoltei masei populare și înfrîngerile zdrobitoare pricinuite trupelor fasciste de Armata Sovietică, cercurile palatului s-au orientat spre o apropiere de forțele democratice, în frunte cu partidul comunist, în vederea înlăturării dictaturii militare și scoaterii țării din războiul antisovietic.

Este meritul istoric al Partidului comunist de a fi izbutit să unească într-o largă coaliție toate forțele patriotice și democratice, pe toți cei care, indiferent de motiv, erau interesați în răsturnarea dictaturii militare-fasciste și eliberarea de sub dominația Germaniei hitleriste. Atragerea cercurilor palatului regal la acțiunea de răsturnare a regimului antonescian, inițiată și condusă de Partidul Comunist Român — acțiune decurgînd din raportul forțelor social-politice existent în acele condiții — a avut o importantă influență pozitivă asupra desfășurării ulterioare a evenimentelor.

Înlăturarea dictaturii militare-fasciste, trecerea României, cu întreg potențialul economic și militar, de partea coaliției antihitleriste, lupta eroică a Armatei Române, umăr la umăr cu glorioasa Armată Sovietică, pentru eliberarea întregului teritoriu al țării și apoi, dincolo de granițele ei, pînă la înfrîngerea definitivă a Germaniei naziste. Jertfele grele de sînge ale militarilor și luptătorilor antifasciști au constituit nepieritoare lapte de glorie în istoria patriei, reprezentînd contribuția României la victoria asupra fascismului.

După cum se știe, în perioada ce a urmat insurecției, lupta de eliberare națională a poporului român, pentru zdrobirea fascismului și-a îmbinat în mod organic cu lupta revoluționară internă pentru instaurarea unui regim de reală democrație, pentru înlăturarea profundelor transformări economice și sociale cerute de nevoile dezvoltării societății, de interesele fundamentale ale țării.

Voinei maselor de a asigura înaintarea pe calea democrației și progresului i se opuneau însă clasele exploatare, partidele politice reacționare, interesate în reîntronarea vechilor rînduiri.

În eforturile de a stăvili avîntul

unitatea țărilor socialiste, coeziunea partidelor comuniste și muncitorești, pentru pace între popoare.

Înceind lucrările sesiunii, președintele Marii Adunări Naționale, tovarășul Ștefan Voitec a spus:

Vă rog să-mi permiteți ca, în numele Biroului Marii Adunări Naționale să vă adresez cele mai călduroase felicitări cu prilejul aniversării Republicii, iar pentru noul an să vă urez sănătate, fericire și noi succese în activitatea dv., dăruită înfloririi continue a scumpei noastre patrii, Republica Socialistă România.

Declar închisă cea de-a 8-a sesiune a Marii Adunări Naționale.

Lucrările ședinței jubiliare 4 Marii Adunări Naționale consacrate celei de-a XX-a aniversări a proclamării Republicii au fost transmise de posturile noastre de radio și televiziune.

(Agerpres)

revoluționar al maselor, cercurile politice burghezo-moșieresti se sprijineau pe monarhie, nădăjduind ca prin poziția sa în stat, prin prerogativele pe care i le confera Constituția regelui ar fi putut să acționeze pentru a imprima desfășurării evenimentelor cursul convenabil lor. Și efectiv, în virtutea intereselor ei de clasă, a însăși funcției pe care o îndeplinea, de instrument al dominației claselor exploatare, monarhia a devenit centrul de raliere a reacțiunii interne și a sprijinitorilor săi din exterior.

Dar nimic n-a putut să împiedice ofensiva uriașelor forțe sociale ridicate la luptă sub conducerea partidului comunist. Ne sînt încă vii în amintire episoadele asprei înfrîntări de clasă din acea perioadă, care a atins o intensitate și o amploare fără precedent în istoria țării noastre, îmbrăcînd de multe ori aspecte dramatice.

Înfăptuirea pe cale revoluționară a reformei agrare, cucerirea prefecturilor și a primăriilor și instalarea reprezentanților forțelor democratice în fruntea lor, instaurarea, la 6 martie 1945, a primului guvern din istoria țării în care clasa muncitoare avea rolul precumpănitor, victoria strălucită obținută în alegerile din 1946 — toate acestea au făcut ca raportul de forțe să incline radical și ireversibil în favoarea poporului muncitor.

Forțele retrograde nu s-au putut împăca, desigur, cu acest mers al evenimentelor. Așa-zisa „grevă regală“, pusă la cale la sugestia și în înțelegere cu cercurile imperialiste, prin care regele a intrerupt un timp orice contact cu puterea executivă, refuzînd contrasemnarea legilor, provocările fasciste de la 8 noiembrie 1945, sînt numai cîteva din încercările disperate ale reacțiunii coezitate în jurul monarhiei de a răsturna guvernul. Bucurîndu-se de sprijinul nelimitat al maselor populare, ramînînd neclintit la postul său, guvernul a continuat să înlăturască programul de reforme economice și sociale cerute de desăvîrsirea revoluției burghezo-democratice. Înlăturarea sabotajului și haosului provocat de clasele exploatare, redresarea economiei naționale, ca rezultat al eforturilor eroice ale oamenilor muncii, al politicii Partidului Comunist Român de atragere a tuturor factorilor capabili să-și aducă contribuția la aceasta, au întărit baza economică pe care se sprijineau forțele democratice.

Este interesant să remarcăm că, în pofida poziției pe care s-a situat monarhia și a activității ei obstrucționiste, partidul comunist n-a lăsat, în prima perioadă a revoluției, lozișca răsturnării ei. Conducînd lupta maselor populare pentru renașterea națională și reînnoirea democratică a țării, pentru progres social, partidul comunist a ținut seama de raportul forțelor politice în această etapă, de necesitatea concentrării tuturor resurselor națiunii pentru susținerea războiului antihitlerist și redresarea economică, de cerințele atragerii, alături de forțele democratice, a categoriilor sociale și cercurilor politice celor mai largi.

Orientarea forțelor revoluționare spre măsuri cu caracter anticapitalist, ascuțirea contradicțiilor dintre proletariat și burghezie au făcut ca spre sfîrșitul anului 1947, colabarea în cadrul guvernului între forțele revoluționare și reprezentanți ai burgheziei să nu mai fie cu putință. Prin înlăturarea exponenților Partidului Național-Liberal și reorganizarea guvernului, acesta exprima consecvent interesele clasei muncitoare, ale țărănimii și intelectualității, ale tuturor oamenilor muncii.

În aceste condiții a devenit flagrantă neconcordanța dintre conținutul real al puterii politice și forma de organizare a statului — monarhia. Înlăturarea regalității devenise nu numai imperios necesară, dar și obiectiv posibilă. Ținînd seama de transformările politice, economice și sociale petrecute în perioada 1944—1947, de noul raport al forțelor social-politice, partidul comunist — dînd expresie voinei maselor largi de la orașe și sate — a stabilit ca obiectiv ne-

mijlocit înlăturarea monarhiei. Pentru eventualitatea în care regele, în calitatea sa de șef al statului și comandant suprem al armatei și apelînd la sprijinul cercurilor imperialiste străine, ar fi încercat să-și mențină tronul prin forță, au fost luate măsuri adecvate, folosindu-se în acest scop formațiuni patriotice și unități militare.

Din însărcinarea partidului comunist și a guvernului, a revenit președintelui Consiliului de Miniștri, dr. Petru Groza, și secretarului general al Comitetului Central al Partidului Comunist Român, Gheorghe Gheorghiu-Dej, misiunea de a cere regelui, în dimineața zilei de 30 decembrie, să abdice. Izolat și fără vreun sprijin politic sau de masă, înțelegînd că orice împotrivire este sortită eșecului, regele a acceptat să abdice și să părăsească țara.

În după-amiaza aceleiași zile, Consiliul de Miniștri, întrunît în plenul său, a luat act de abdicarea regelui, hotărînd să o aducă la cunoștința poporului printr-o proclamație: „Istoria va înregistra o lichidare a monarhiei, fără zguduiri cum poate inamicii noștri n-ar fi dorit — declara în ședința Consiliului dr. Petru Groza. Ca să utilizez o expresie a reginei mame, poporul a făcut azi un divorț — și decent și elegant — de monarhie... Vreau să se știe prelutindenii — și aceasta este foarte important — că lucrul acesta s-a făcut cu cuminenție, la timpul său“.

În seara zilei de 30 decembrie, la orele 19, într-o atmosferă de mare înălțare, în aceeași sală în care ne aflăm acum, Adunarea Deputaților a constatat abolirea monarhiei și a adoptat legea prin care România era proclamată republică populară. Adunarea Deputaților a ales în unanimitate un prezidiu al Republicii, format din dr. C. I. Parhon, Mihail Sadoveanu, Ștefan Voitec, Gheorghe Stere, Ion Niculi.

Vestea înlăturării monarhiei și proclamării Republicii a stîrnit o proclamație de entuziasm în popor. Prețutindenii, la orașe și sate, pe străzi și în piețe publice, în instituții și întreprinderi, masele și-au arătat bucuria prin manifestații care au îmbrăcat caracterul unor mari serbări populare. Prin nenumărate moțiuni și telegrame, muncitorii, țărănii, intelectualii, armata și-au exprimat devotamentul față de republică, hotărîrea neștrămătă de a-și consacra toate forțele înfloririi ei.

Evenimentele care au dus la proclamarea Republicii demonstrează că revoluția populară a cunoscut o desfășurare continuu ascendentă, antrenînd în vîltoarea ei masele cele mai largi, toate forțele vii ale națiunii. Alt pe front, în războiul antihitlerist, cît și în lupta pentru cucerirea puterii politice, în opera de redresare a economiei naționale, oamenii muncii au făcut dovada unui înalt eroism, izbutind prin eforturile și sacrificiile lor să asigure progresul României. Insurecția armată antifascistă, instaurarea primului guvern democratic din istoria țării, ofensiva neînteruptă a forțelor democratice, progresiste, zădărnicierea încercărilor puterilor imperialiste de a interveni în treburile interne ale țării și a înăbuși lupta maselor — toate acestea sînt componente ale aceluiași proces revoluționar neînterupt.

Elementul fundamental care a asigurat victoria revoluției a fost încheierea alianței muncitorești-țărănești într-o indestructibilă forță, sub conducerea partidului comunist, unirea în jurul acelorași țeluri, în cadrul Frontului Național-Democrat, a clasei muncitoare, țărănimii, intelectualității, a tuturor oamenilor muncii, indiferent de naționalitate. În focul revoluției, Partidul Comunist Român a făcut cu strălucire dovada maturității sale politice, a priceperii de a-și elabora strategia și tactica, pornînd de la realitățile țării, de a minui toate formele de luptă potrivit necesităților ivite în cursul desfășurării evenimentelor. S-a confirmat astfel încă o dată, și prin experiența țării noastre, adevărul incontestabil că reușita activității-

partidului clasei muncitoare depinde în măsură hotărîtoare de capacitatea de a aplica principiile generale ale marxism-leninismului la particularitățile istorice și naționale, concrete, potrivit cerințelor fiecărei etape.

Proclamarea Republicii a constituit un moment de cea mai mare însemnătate în desfășurarea revoluției populare — momentul care a marcat încheierea procesului de cucerire a întregii puteri politice de către clasa muncitoare, aliată cu țărănimea și cu celelalte pătri ale oamenilor muncii, instaurarea deplinei suveranități a poporului. Prin republică, națiunea română a dobîndit cea mai democratică formă de guvernămînt din întreaga sa istorie, un puternic instrument al construirii vieții noi, păsînd în grandioasa etapă a edificării socialismului.

Tovarăși,

Viața a dovedit din plin superioritatea și nelimitatele valente de progres ale noii forme de organizare statală, înștiințată cu două decenii în urmă.

Biruînțele din perioada care a trecut de la proclamarea Republicii ne îndreptătesc să apreciem că România a progresat în acești ani cu o întreagă epocă — epoca celor mai adînci și mai fecunde prefaceri din istoria patriei noastre, care au schimbat din temelii configurația social-economică și viața întregii națiuni. Au fost înlăturate din arena vieții social-politice clasele exploatare, intronindu-se egalitatea socială și dreptatea pentru toți cetățenii țării. Prin victoria și consolidarea relațiilor socialiste în toată economia națională, aceasta s-a transformat într-un organism unitar, ale cărui pulsații viguroase își au sursa în proprietatea socialistă asupra mijloacelor de producție, în conducerea planificată a proceselor economice.

Aceste realități sînt conștinite în Constituția țării, adoptată acum doi ani de forumul mandatarilor voinei naționale, care într-un paragraf lapidar proclamă: „Întreaga putere în Republica Socialistă România aparține poporului, liber și stăpîn pe soarta sa“. Noua denumire a țării consacrată de Constituție — Republica Socialistă România — sintetizează, ca într-un apogeu al împlinirii istorice, uriașele transformări economice, politice, sociale, incununate prin victoria deplină și definitivă a socialismului, exprimă stadiul calitativ superior în care se află societatea noastră.

Deținînd în minile sale puterea politică, mijloacele de producție și întreaga avuție socială, poporul român dispune de tot ceea ce este necesar pentru a-și defini și conduce în mod nemijlocit propriile destine, a fructifica în folosul său toate bogățiile materiale și spirituale ale națiunii. În aceasta se exprimă esența democratismului orînduirii noastre socialiste, superioritatea sa asupra oricărui alt tip de democrație.

Cum se știe, guvernarea republicană și democratică a apărut ca o creație a lumii antice, pentru a deveni mai tirziu una din formele pe care le îmbracă statul burghez. În decursul istoriei, s-au format instituții și mecanisme specifice regimului republican, dezvoltate mai ales în țările cu vechi tradiții democrat-burgheze. Dar, în orînduirea capitalistă bazată pe proprietatea privată asupra mijloacelor de producție și pe exploatarea omului de către om, instituțiile republicane rămîn, inevitabil — e drept, sub aparența egalității juridice între toți cetățenii — instrumente de exercitare a dominației de clasă a burgheziei. Engels observă cu adîncă dreptate că „atî timp cît „proprietatea guvernează“, nu poate exista democrație reală, autentică“.

Socialismul dă un conținut nou republicii ca orînduire statală, prelînd, dar schimbîndu-le radical natura și finalitatea, instituții republicane tradiționale, adăugîndu-le noi forme și mecanisme specifice puterii populare. Participarea maselor celor mai largi ale poporului, fie prin reprezentanții lor alesi, fie di-

(Continuare în pag. a 3-a)

Expunerea tovarășului Ion Gheorghe Maurer

(Urmare din pag. a 2-a)

rect, nemijlocit, la elaborarea, dezvoltarea și stabilirea deciziilor în problemele fundamentale pentru destinele țării, consolidarea și dezvoltarea multilaterală a proprietății obștești, a economiei naționale, ridicarea conștiinței socialiste a cetățenilor constituie temelia adâncirii continue a democratismului în viața de stat, a extinderii principiilor democratice în modul de organizare și funcționare a tuturor verigilor vieții sociale.

Întreaga operă de edificare a noii orânduiri înfăptuite în aceste decenii atestă rolul înalt constructiv al statului socialist pe toate țărmurile. Sarcinile complexe ale desăvârșirii construcției socialiste și trecerii treptate spre comunism presupun, pentru o lungă perspectivă istorică, ridicarea la un nivel calitativ superior a acestui rol, creșterea neîncetată a contribuției statului la dezvoltarea forțelor de producție ale țării și perfecționarea relațiilor sociale, la ridicarea nivelului de trai al poporului.

Descătușind inepuizabile energii creatoare ale celor ce muncesc, construcția socialistă s-a dovedit a fi, în coordonatele sale esențiale, procesul unei profunde renașteri naționale. Noua orînduire a fărînit comunitatea reală de interese a întregului popor; în locul unei societăți sfîșiate de contradicții, avem astăzi o structură socială armonioasă, cuprinzînd clase și pături prietene, unite prin aceleși năzuințe. Alianța dintre clasa muncitoare și țărănimia cooperatistă — baza și principala forță socială a orînduirii noastre —, participarea activă a intelectualității la dezvoltarea multilaterală a țării, reprezintă coordonate fundamentale ale înfloririi națiunii noastre socialiste.

O mare victorie a regimului socialist, obținută pe baza aplicării politicii marxist-leniniste a partidului comunist, este rezolvarea deplină a problemei naționale, făurirea prieteniei frățești dintre toți oamenii muncii, indiferent de naționalitate, animați de același țel minunat: întărirea patriei socialiste. Politica de dezvoltare armonioasă a forțelor de producție pe întreg cuprinsul țării, structura și funcționarea democratică a organismelor statale și obștești, respectarea limbii, tradițiilor și particularităților fiecărei naționalități asigură efectiv egalitatea socială a tuturor cetățenilor, creează condiții pentru manifestarea deplină a personalității lor.

Bilanțul strălucitelor realizări ale celor două decenii de construcție socialistă — înfățișat, într-o sinteză cuprinzătoare, în raportul tovarășului Nicolae Ceaușescu la Conferința Națională a partidului —, ne relevă pregnant justetea și clarviziunea politicii economice a Partidului Comunist Român și a statului socialist, orientată statornic spre făurirea unei economii moderne, clădită pe o puternică bază industrială, spre valorificarea intensă a resurselor țării. Înăptuirea programului de industrializare, pentru care au fost concentrate principalele eforturi materiale și umane încă de la Conferința Națională a partidului din octombrie 1945, a imprimat un ritm susținut forțelor de producție, un dinamism fără prece-

dent economiei românești. Industrializarea s-a dovedit factorul primordial al avîntului întregii economii, al procesului de urbanizare și al încorporării valorilor civilizației în modul de trai al maselor largi. Industrializarea a dat o temelie trainică independenței și suveranității naționale, creează condiții pentru participarea tot mai intensă a României la procesul mondial al revoluției tehnico-stiințifice, la cooperarea și colaborarea economică internațională.

Reorganizarea pe baze socialiste a relațiilor agrare a determinat transformări radicale în agricultură, în viața satului românesc, scoțîndu-l din starea lui seculară de înăpoiere și îmoșnă, antrenîndu-l în cursul general ascendent al societății noastre socialiste. Dînd agriculturii atenția cuvenită unei ramuri esențiale a economiei naționale, partidul și statul înăptuiesc un ansamblu de măsuri în vederea modernizării, a dezvoltării ei intensive și multilaterale. Prin sistematizarea localităților rurale se prefigurează apropierea treptată a vieții satului de condițiile și nivelul civilizației urbane — componentă inseparabilă a înaintării spre societatea comunistă.

Socialismul a dat noi coordonate vieții spirituale a poporului nostru, a ridicat pe trepte superioare instruirea tinerei generații, creația științifică, artistică și literară. Dezvoltarea învățămîntului de toate gradele asigură împlinirea unui deziderat fundamental al democrației — larga accesibilitate a maselor la valorile științei și culturii. Acordînd o înaltă prețuire științei ca factor de mare importanță al progresului economice-social, partidul și statul nostru au creat condiții tot mai bune pentru promovarea ei, pentru fructificarea potențialului de gîndire științifică originală. Procesul de făurire a lumii noi oferă oamenilor de litere și de artă inepuizabile surse de inspirație pentru a crea opere care să oglindescă transformările revoluționare, noul univers spiritual al poporului nostru.

În contextul dezvoltării generale, economice și sociale a țării, se îmbunătățesc continuu condițiile de viață ale populației — scopul întregii politici a partidului comunist și a statului socialist. Ca urmare a măsurilor luate sistematic de către partid și guvern, au sporit salariile muncitorilor, intelectualilor, funcționarilor, au crescut veniturile țărănimii, au fost majorate pensiile, a luat avînt construcția de locuințe, s-a înfăptuit un larg program de construcții social-culturale, de ocrotire a sănătății.

Înăptuirile din acești douăzeci de ani, care stau temelie trainică Republicii Socialiste România, sînt rezultatul aplicării politicii Partidului Comunist Român, al muncii avîntate și eforturilor creatoare ale tuturor celor ce muncesc. „Realizările obținute de țara noastră în anii construcției socialiste — sublinia tovarășul Nicolae Ceaușescu în Raportul la Conferința Națională — sînt rodul creației conștiente a întregului popor român, a muncitorimii, țărănimii și intelectualității, a maselor largi de cetățeni fără deosebire de naționalitate, care au urmat neabătut politica partidului comunist, văzînd în ea expresia

intereselor lor vitale, steaua călăuzitoare spre un viitor mai bun și mai fericit, spre prosperitatea României Socialiste”.

În conștiința poporului nostru trăiește mîndria de a avea în fruntea țării un partid plămădit din cele mai nobile fibre ale ființei sale, înfrunghind a valorilor supreme ale națiunii care își îndeplinește cu cinste misiunea istorică de a asigura înăptuirea idealurilor luminoase ale socialismului și comunismului, ridicarea României în rîndul țărilor cu o înaltă civilizație și cultură.

Masele largi populare și-au format convingerea că politica partidului, izvorită din cerințele reale ale dezvoltării României, reprezintă propria lor politică, un nesecat izvor de energie, cheazăsă făuririi viitorului prosper și fericit al patriei. Împlinirea strînsă a activității partidului și poporului, creșterea rolului conducător al partidului comunist reprezintă o puternică forță motrice a mersului înainte al societății noastre în întreaga perioadă a construcției socialiste și comuniste. Ceea ce caracterizează în prezent dezvoltarea social-politică a României este participarea entuziastă a întregului popor, mai strîns unit ca oricînd în jurul partidului, la înăptuirea amplului program de dezvoltare a țării trasat de Congresul al IX-lea al Partidului Comunist Român.

Societatea noastră a pășit în acel stadiu al neîntreruptei sale ascensiuni, cînd orînduirea socialistă se desăvârșește multilateral, afirmîndu-și tot mai pregnant posibilitățile, avantajele și forțele sale creatoare. Preocupările pentru perfecționarea structurii și conducerii economiei, științei și culturii, pentru mai buna organizare în profil teritorial a activității de stat, pentru ridicarea pe o treaptă superioară a întregii munci de conducere a vieții politice și sociale și-au găsit o vie expresie în hotărîrile recentei Conferințe Naționale a Partidului Comunist Român — eveniment cu urmări din cele mai importante pentru dezvoltarea construcției socialismului în patria noastră.

Sinteză a experienței proprii în făurirea noii orînduirii, bazată pe studiarea realităților specifice României, a experienței altor țări socialiste și a tendințelor ce acționează azi pe scară mondială, totalitatea măsurilor adoptate amplifică funcția conducătoare a partidului și rolul organizator al statului. Aceste măsuri creează acel cadru care permite, imbinarea mai armonioasă a conducerii centralizate cu inițiativa maselor, înlăturarea formelor și metodelor perimate, creșterea dinamismului și eficienței economiei, corespunzător actualei etape de dezvoltare a țării. Într-o impresiune unanimă — expresie vie a coeziunii noii societăți românești, a înaltei conștiințe socialiste, patriotice de care sînt animați toți cetățenii țării — poporul și-a manifestat adeziunea și hotărîrea nestrămătată de a materializa ansamblul măsurilor aprobate de Conferința Națională a partidului.

Bizuindu-se pe forța și capacitatea poporului nostru, pe devotamentul comunistilor, al tuturor cadrelor de partid, de stat, din economie și din organizațiile obștești, Comitetul Central al Partidului Comunist Român, Consiliul de Stat și Consiliul de Miniștri nutresc convingerea fermă că și în viitor politica partidului va fi realizată cu deplin succes, spre binele și prosperitatea poporului român.

Comitetul Central al Partidului Comunist Român, Consiliul de Stat și Consiliul de Miniștri nutresc convingerea fermă că și în viitor politica partidului va fi realizată cu deplin succes, spre binele și prosperitatea poporului român.

Tovarăși,

Proclamarea Republicii, dezvoltarea României pe calea socialismului au creat premisele pentru afirmarea suverană a României în politica internațională pentru sporirea contribuției sale la circulația valorilor materiale și spirituale pe plan mondial, pentru participarea ei mereu mai activă la soluționarea — în interesul păcii și progresului social — a problemelor nodale ale contemporaneității.

De-a lungul ultimelor două decenii, în procesul unei activități laborioase pătrunsă de un înalt simț al responsabilității pentru destinele poporului și cauza socialismului și păcii, s-au conturat și și-au demonstrat viabilitatea principiile care călăuzesc politica externă a partidului și statului nostru: alianța, prietenia și colaborarea frățească cu țările sistemului mondial socialist — ca element central al acesteia politice; colaborarea cu toate țările lumii, indiferent de orînduirea lor socială; solidaritatea cu clasa muncitoare internațională, cu mișcarea de eliberare națională, cu noile state care și-au cîștigat independența; lupta pentru unirea într-un front larg a tuturor forțelor antiimperialiste, care militează pentru libertate, democrație, pace și progres social; respectarea dreptului inalienabil al tuturor popoarelor de a-și hotărî de sine stătător căile dezvoltării sociale și politice; dezvoltarea între state a unor relații întemeiate pe respectul reciproc al suveranității și independenței, pe neamestecul în treburile interne și egalitate — toate acestea în scopul asigurării păcii și securității internaționale.

Poporul nostru ține seama de faptul că procesului de statornicire a unui climat de înțelegere și colaborare între popoare, de afirmare liberă și independentă a națiunilor i se opun cuceririle imperialiste agresive, care se amestecă în treburile unor state, încalcă drepturile suverane ale acestora, organizează comploturi în scopul lichidării cuceririlor democratice, săvîrșesc acțiuni agresive care prujează pacea lumii. Împreună cu opinia publică din întreaga lume, țara noastră își exprimă deplina solidaritate cu lupta dreaptă a eroicului popor vietnamez, hotărîrea

de a-i acorda întregul sprijin moral, diplomatic și material pînă la victoria finală. Ne pronunțăm pentru rezolvarea pe calea tratativelor a tuturor problemelor litigioase, pentru lichidarea focarelor de încordare din lume.

Politica externă a partidului și guvernului, poziția țării noastre față de problemele internaționale actuale — amplu dezbătute la sesiunea Marii Adunări Naționale din vara acestui an — se bucură de adeziunea unanimă a poporului. Justetea și realismul acestei politici sînt demonstrate de extinderea relațiilor diplomatice de la 23 de state în 1947 la aproape 80 în 1967 și a legăturilor economice cu peste 100 de țări, de numeroasele inițiative constructive întreprinse în acest rîstimp, de prestigiul dobîndit de țara noastră pe arena internațională.

Partidul Comunist Român și guvernul Republicii Socialiste România își reafirmă hotărîrea de a face tot ceea ce depinde de ele pentru triumful cauzei socialismului, al idealurilor de libertate și progres social, pentru întărirea unității sistemului socialist mondial, a mișcării comuniste și muncitorești și a forțelor antiimperialiste de pretutindeni — în puterea și acțiunea cărora rezidă garanția salvărilor păcii — pentru preîntîmpinarea unei noi conflagrații mondiale, pentru dezvoltarea prieteniei și cooperării între popoare.

Stimați tovarăși,

În pragul celui de-al treilea deceniu de existență a Republicii, poporul român privește spre viitor cu optimism, încredințat că prin munca și pricepera sa, sub conducerea încercată a partidului, va înainta neîncetat pe calea socialismului și a bunăstării, va da o nouă strălucire României.

Îngăduți-mi ca, în numele Comitetului Central al Partidului Comunist Român, al Consiliului de Stat și Consiliului de Miniștri, să vă transmit dumneavoastră, tovarăși deputați și invitați, și prin dumneavoastră întregului nostru popor, calde felicitări cu ocazia acestei aniversări și urări de noi succese în activitatea viitoare, sănătate și fericire!

Trăiască scumpa noastră patrie — Republica Socialistă România.

Trăiască Partidul Comunist Român — conducătorul și organizatorul tuturor victoriilor noastre!

Trăiască unitatea țărilor socialiste, coeziunea partidelor comuniste și muncitorești!

Trăiască pacea între popoare!

TELEVIZIUNE

Simbătă 30 decembrie 1967

Luni 1 ianuarie 1968

18,00 *Mîndră-i viața-n sat la noi. Muzică populară românească.*
18,30 *La șase pași de o excursie. Emisiune-concurs pentru tineretul școlar.*
19,30 *Televizorul de seară.*
19,50 *Odă Republicii, Emisiune de versuri.*
20,05 *Tele-enciclopedia.*
21,00 *Cîntecul în imagini.*
21,20 *Film artistic: Dacli.*
23,05 *Televizorul de noapte.*
23,20 *Telesport.*
23,30 *Inchiderea emisiunii.*

18,00 *Moș Gerilă?... Prezent!*
19,00 *Interpreți prelevați de muzică populară.*
19,30 *Televizorul de seară.*
19,45 *Teatru în studio: „Cerul nu există” de Al. Miron-dan.*
20,15 *Filmul artistic: „Vacanța” — producție a Studiourilor engleze cu Cliff Richard.*
21,35 *Selecțiuni din programul de Revelion (I).*
23,50 *Televizorul de noapte.*
24,00 *Inchiderea emisiunii.*

Marti 2 ianuarie 1968

Duminică 31 decembrie 1967

10,00 *Pentru copii: Poziții la circ!*
10,40 *Să ridem cu Stan și Bran.*
11,05 *Cîntec nou de bucurie — muzică populară românească.*
11,40 *Concert simfonic.*
13,20 *Inchiderea emisiunii de dimineață.*
21,30—4,30 *Program special: „Revelion 1968”.*

18,00 *Cînt și joc în toată țara. Muzică populară românească.*
18,30 *Film pentru copii: „Vacanța lui Bonifaciu”.*
18,50 *De la Revelionul tinereții. Reportaj filmat.*
19,30 *Televizorul de seară.*
19,45 *După Revelion. Emisiune de varietăți. În pauză: Desene animate.*
22,15 *Selecțiuni din programul de Revelion (II).*
23,15 *Televizorul de noapte.*
23,30 *Inchiderea emisiunii.*

SPECTACOL FESTIV

(Urmare din pag. 1)

triotice, care au însuflețit inimile, atîtor generații, și prin cîntecele și versurile înaripate create în zilele noastre în semn de slavire a glorioasei istorii a națiunii române.

Anul 1947. În acordurile unui imn solemn, sub strălucirea stemei Republicii, pe scenă își fac apariția muncitorii, țărani, intelectuali și ostași, înăltînd cuvinte de laudă tinerei Republici, înăptuirilor din cei douăzeci de ani, care, toate la un loc, alcătuiesc imaginea contemporană a țării, chipul ei mîndru de azi.

Emotionant este momentul în

care un grup de tineri — băieți și fete — reprezentînd generația celor de o vîrstă cu Republica, aduc omagiul lor la această sărbătoare. În numele copiilor țării, pionierii vin să aducă Republicii salutul tinereșc, fierbintea lor recunoștință pentru viața fericită de care se bucură astăzi.

Frumusețea patriei socialiste, viața îmbelsugată, înfrățiță a oamenilor muncii de pe întreg cuprinsul țării își găsesc o expresie puternică în versurile și suitele de dansuri ce se succed într-un ritm viu.

În final, care a reunit pe scenă pe toți artiștii participanți, sub îndrumarea steagurilor Partidului și Re-

publicii, se ridică imnul de slavă închinat conducătorului poporului nostru și inspiratorului tuturor victoriilor sale, Partidul Comunist Român. Spectacolul se încheie într-o vibrantă manifestare de bucurie. Minute în șir, asistența în picioare, împreună cu artiștii de pe scenă, au aplaudat cu căldură, ovacionînd pentru partid și conducerea sa.

La reușita spectacolului și-au adus contribuția ansamblurile de cîntece și dansuri ale Armatei, „Ciofîrlia”, Uniunii Generale a Sindicatelor, „Perișca”, corul „Madrigal”, artiștii de frunte din Capitală.

Tuturor, la sfîrșitul spectacolului, le-au fost oferite flori din partea conducerii de partid și de stat.

Viata internationala

Manifestări consacrate celei de-a 20-a aniversări a Republicii

VIENA

Correspondentul Agerpres, P. Stăncescu, transmite: Cu prilejul celei de-a 20-a aniversări a proclamării Republicii, ambasadorul român la Viena, Gheorghe Pele, a organizat o conferință urmată de un coteil pentru membrii coloniei române din Austria. Ambasadorul a vorbit despre însemnătatea în viața poporului nostru a proclamării Republicii.

GENEVA

Correspondentul Agerpres, H. Li-man, transmite: Ambasadorul Republicii Socialiste România în Elveția, Vasile Dumitrescu, a ținut joi seara o conferință de presă cu prilejul aniversării a 20 de ani de la întemeierea Republicii. Vorbitorul a evocat succesele realizate de România în aceste două decenii în domeniul economic, social și cultural, ca și pe planul politicii externe. S-au prezentat apoi filmele documentare „Comori de artă în muzeele noastre”, și „Aluminiul”.

Au participat numeroși reprezentanți ai principalelor ziare elvețiene, Institutului internațional al pre-

sei, atașați de presă, oameni de artă și cultură.

HAVANA

Correspondentul Agerpres, Victor Stamate, transmite: Cu prilejul celei de-a 20-a aniversări a Republicii, ambasadorul României în Cuba, Vasile Mușat, a organizat o conferință de presă la care au participat reprezentanți ai ziarelor centrale, ai radioului și televiziunii. Vorbitorul s-a referit la semnificația zilei de 30 Decembrie pentru poporul român, precum și la importanța recentei Conferințe Naționale a Partidului Comunist Român. El a răspuns apoi la întrebările ziariștilor.

PHENIAN

La cooperativa agricolă „Prietenia coreeano-română” din Sambon a avut loc o adunare festivă consacrată celei de-a 20-a aniversări a proclamării Republicii. A luat cuvântul Kim Nei On, președintele Comitetului de conducere al cooperativei și Nicolae Popa, ambasadorul Republicii Socialiste România în R.P.D. Coreeană. Vorbitorii s-au referit la succesele obținute de poporul român în cei 20 de ani care au trecut de la proclamarea Republicii.

Succese ale forțelor patriotice laoțiene

VIENTIANE 29 (Agerpres). — Agenția V.N.A., citind postul de radio Patet Lao, anunță că forțele patriotice laoțiene au ocupat orașul Toum Lam, din provincia Savannaket (sudul Laosului), în urma unei bătălii angajate încă la 12 decembrie. 70 de soldați din rândul forțelor armate ale grupării politice de dreapta, printre care și un comandant, au fost uciși. Au fost capturate 20 de arme grele și o cantitate însemnată de echipament militar. Un mare număr de soldați inamici au dezertat.

VIETNAMUL DE SUD

Cea mai mare bătălie din ultimele zile

SAIGON 29 (Agerpres). — Cea mai mare bătălie din ultimele zile a fost angajată joi între unități ale patrioților sud-vietnamezi și peste 1.000 de pușcași marini americani și militari saigonezi în sectorul Hoi An, la 25 kilometri sud de marea bază americană de la Da Nang. În timp ce elicopterele americane au aterizat, debarcând pușcași marini pentru o „operație de curățire”, patrioții sud-vietnamezi bine camuflați și fortificați au imobilizat dușmanul, deschizând un foc puternic. În ciuda unui susținut atac aerian împotriva pozițiilor patrioților și a pierderilor mari (numai în ziua de joi au fost scoși din luptă 80 de militari americani și numeroși militari sud-vietnamezi), inamicul nu a putut înainta. La începutul serii, unitățile F.N.E. au lansat un contraatac împotriva unităților de infanterie și blindate sud-vietnameze care încercau să efectueze o miș-

ALGERIA

Reuniunea cadrelor armatei naționale populare

ALGER 29 (Agerpres). — Correspondentul Agerpres, C. Benga, transmite: Joi seara, la Palatul Națiunilor de la Club de Pins, din Alger, a avut loc reuniunea cadrelor armatei naționale populare algeriene, prezidată de Houari Boumediene, președintele Consiliului Național al Revoluției, șeful guvernului și ministru al apărării naționale. După cum se anunțase săptămîna trecută, la această reuniune au fost invitați comandanții ce-

lor cinci regiuni militare, adjuncții lor și toți comandanții de unități pînă la nivelul batalioanelor. Presa algeriană și postul de radio anunță că în cadrul reuniunii s-au analizat cauzele, efectele și repercusiunile evenimentelor legate de rebeliunea militară condusă de Tahar Zbiri. Totodată, participanții la reuniune au discutat rolul pe care armata națională populară trebuie să-l joace în activitatea generală a țării. Agenția France Presse a transmis textul integral al rezoluției adoptate de reuniune, în care participanții și-au reafirmat fidelitatea față de președintele Boumediene. Rezoluția condamnă acțiunea din 14 decembrie a militarilor conduși de Zbiri, iar participanții s-au declarat gata să facă totul pentru a menține unitatea armatei.

S-a hotărît, de asemenea, ca Ahmed Mohammed, comandantul regiunii a 5-a militare, să devină și comandant al regiunii I (Blida), unde după moartea lui Said Abid fuse numit maiorul Belhoucet.

În legătură cu situația din Orientul Apropiat

DAMASC 29 (Agerpres). — Președintele Consiliului de Miniștri al Siriei, Youssef Zeayyen — anunță agenția France Presse — a declarat că trimisul special al secretarului general al O.N.U., Gunnar Jarring, nu va fi primit de autoritățile de la Damasc. Zeayyen a reamintit că Siria a respins proiectul de rezoluție britanic adoptat de Consiliul de Securitate și deci „nimic nu justifică primirea la Damasc a trimisului special al secretarului general al O.N.U. a cărui misiune se reduce la aplicarea acestei rezoluții”.

Mărturii ale unor oaspeți străini despre România

MINUNATELE peisaje ale Carpaților, pe care le-am traversat, cîmpurile mănoase ale Munteniei și largul litoral însoțit al Mării Negre ne-au creat o impresie puternică despre natura foarte variată a țării dumneavoastră. Valoarea artistică a muzeelor dumneavoastră și activitatea culturală sînt pentru noi o mărturie a grijii pe care o aveți pentru dezvoltarea mai departe a culturii ca o contribuție la menținerea identității dumneavoastră naționale. Dar mai presus de orice, noi am constatat, în urma numeroaselor vizite, dezvoltarea impresionantă a economiei țării dumneavoastră. Energia oamenilor muncii și resursele soluțiilor dv. au contribuit la dezvoltarea agriculturii. Despre dezvoltarea impetuoașă a economiei românești auzisem multe lucruri, însă acum am avut prilejul să o constat în mod nemijlocit.

JENS OTTO KRAG,

Prim-ministru al Danemarcei

ÎN CURSUL vizitei am luat cunoștință în mod direct de transformările istorice uriașe petrecute de la instaurarea puterii populare în România. În acest timp s-a construit mult, dar mai important este că ritmul crește de la an la an. Noile magistrale și complexe de locuințe din București, Brașov, Constanța, Piatra Neamț eviden-

țiază marea grijă ce se acordă omului în România, cu și în celelalte țări socialiste, grija pentru ridicarea continuă a nivelului de trai al celor ce muncesc.

Convoiașele pe care le-am avut ne-au întărit, totodată, convingerea că năzuințele poporului român sînt îndreptate spre dezvoltarea atît a colaborării dintre țările noastre, cît și în direcția extinderii colaborării cu celelalte țări balcanice.

C. I. BRANKOV,

Președintele Comisiei permanente pentru construcții, arhitectură și sistematizare a Adunării Populare a R. P. Bulgaria

ÎN CURSUL călătoriei noastre în această frumoasă țară, am văzut și am auzit despre numeroase realizări în construcția socialistă din România. Toate aceste realizări sînt victorii obținute de poporul român, harnic și inteligent, sub conducerea Partidului Comunist Român.

HUANG PING WEI,

Vicepreședinte al Societății de geografie din R.P. Chineză

PLEC DIN ROMÂNIA cu o imagine care este de natură să impresioneze pe orice vizitator străin. Am avut sub ochi o adevărată fiescă a eforturilor poporului ro-

mân pentru progresul țării, a ritmului impetuos de dezvoltare a economiei, de creștere a venitului național. Bineînțeles că pentru dumneavoastră, ca și pentru noi, rămîn încă multe de rezolvat, dar este evident că poporul român, mîndru de trecutul său, promovează ferm o politică de progres economic și social.

MAURICE SCHUMANN,

Ministru de stat însărcinat cu cercetarea științifică, probleme atomice și spațiale al Franței

AM VIZITAT instalațiile petroliere și Rafinăria de la Brazi, precum și Uzina de utilaj petrolier de la Ploiești și ne-am dat seama de importanța colaborării în acest domeniu între Venezuela și România. Industria petrolului este pentru noi de o însemnătate deosebită, lucru pentru care credem că stabilirea de contacte cu România în acest domeniu va putea folosi țării noastre: în mod deosebit vom putea folosi experiența avansată a României în materie de construcții de utilaje pentru industria petrolieră. Adresăm sincere urări de bunăstare și prosperitate poporului român.

LUIS AUGUSTO DUBUC

Președintele Congresului Național și președintele Senatului din Venezuela

SCURTE ȘTIRI

● LIMA. — În apropiere de Lima, 14 persoane și-au găsit moartea, iar alte 35 au fost grav rănite, în urma ciocnirii a două autobuze de pasageri.

Epidemie de gripă virotică

Epidemia de gripă virotică semnalată în țările din nordul Europei a declanșat o adevărată alarmă îndeosebi în Anglia, Olanda și Danemarca, unde au fost semnalate cele mai multe îmbolnăviri. Agenția France Presse relatează că spitalele din Londra sînt pline de bolnavi, numărul lor fiind de două ori mai mare decît în anul 1966. În Danemarca, medicii sînt supra-solicitați. Numeroși locuitori ai acestei țări și-au petrecut în pat sărbătorile de sfîrșit de an. În ce privește Olanda, activitatea economică a țării a avut de suferit de pe urma gripei. Nu au fost ferite

de ravagiile gripei virotice nici Statele Unite. 24 de state și districtul Columbia sînt contaminate în prezent de gripă asiatică. Pînă în prezent au fost semnalate numeroase victime și în statul New York.

● CHICAGO. — Șeful poliției din Chicago, James Conlisk, a anunțat că în urma unor cercetări întreprinse de poliție au fost descoperiți membri ai organizației teroriste Ku Klux Klan care făceau parte din poliție. Ei vor fi judecați de către un tribunal al poliției.

O nouă grefă de inimă?

CAPETOWN 29 (Agerpres). — Echipa de medici sud-africani care a realizat pentru prima dată în lume transplantarea unei inimii la om se pregătește pentru o nouă operație.

De data aceasta va fi supus operației Philip Blaiberg, în vîrstă de 55 de ani, care se află internat în stare foarte gravă la spitalul „Groote Schuur”.

Sotia lui Blaiberg a declarat că speră că operația de transplantarea inimii va avea loc în următoarele săptămîni. „Cu cît va fi mai devreme, cu atît va fi mai bine”, a spus sotia pacientului.

Philip Blaiberg va fi operat probabil în a doua sau a treia săptămîna a lunii ianuarie.